

Missziókonferencia Lelkiségi szekció

Huszonötten, harmincan

vettek részt azokon a szemináriumokon, amit a lelkiélet előmozdítása érdekében tartottunk. Három témáról beszélgettünk: a nevelés szerepéről, a keresztyén lelkiélet művelésének eszközeiről, valamint a bűnről. Az első kő foglalkozást Szilvási József, a harmadikat Ősz-Farkas Ernő tartotta. A keresztyén nevelés a megváltás útjában való részesedés egyik eszköze - írta Ellen G. White. Ezért nagy szükség van arra, hogy gyermekeink hűvő nevelést kapjanak, és ebben az egyházi iskolák létesítésével is támogassa a szülőket.

A lelkiélet ma

divatos dolog, de a legtöbbben nem bibliai irányműveket követve szeretnének elmélyülni a lelki életben, hanem a keleti vallásokból és a modern kor misztikus irányzataiból merítenek. Ezért nagy szükség van arra, hogy visszanyerjük a lelkiélet bibliai gyökereit. Sok keresztyén azt hiszi, hogy a lelki élet a hit által megigazulás mellékterméke, ami magától megvalósul, de a Biblia arra tanít bennünket, hogy nem csupán a felelet, de a lelkiéletet is őrizni és művelni kell. Az ima, a bibliaolvasás, az elmélyülés, az istentisztelet, és nem utolsósorban a megváltó hit olyan eszközök, melyek elmélyítik a lelkiéletünket. Mindez nem kampányfeladat, hanem egy egészes életünk átfogó feladata és folyamata.

Közelítésre van szükség

tennünk a bűnről és a koplalásról: utóbbi csupán a táplálékot való tartáskodás, előbbi elsősorban lelki cselekedeteket szolgál, elmélyíti kapcsolatunkat az Ősz-Farkas Ernő beszédének első felében a bűnről egészesen tárgyaló határsáiról, a nem megfelelő bűnről kockázatairól szólt, majd rámutatott: a bűnről lehet imádság, de sajnós lehet az éntemegváltás egyik kedvelt eszköze is. Isten nem tekinti érdemnek, ha bűnről írnánk, és nem is fogadja el az olyan bűnről, amihez nem társul megfelelő lelkiélet (Ázs 58).

Á

Sz. J.